

भिस्तु शूद्रः स्मृष्टामिरन्त” इति मनुः । “शुध्येत स्त्री च शूद्रश्च सक्तस्मृष्टामिरन्त” इति या० । सप्तम्यर्थे “सह द्यावापृथिव्योश्च तथा सिद्धकृतेऽन्त” इति मनुः । “अन्तः उपसृष्टश्च शुचिरिति गोभि० । अन्तः अन्तावच्छेदे इत्यर्थः “तामन्ततोऽपक्रम्येत्यादौ तु पञ्चम्यर्थे । अपेक्षायां सम्भावनायाञ्च । अवयवे, शासने च विश्व० ।

अन्तम त्रि० अन्तिक+तमप् “तादृशेति” वेदे तिकशब्दलोपः । अन्तिकतमे अत्यन्तनिकटस्थिते । शिक्षा अन्तमस्येति ऋ० १,२७,५, “तनूपा अन्तमो भवेति” ऋ० ६,४६,१०, । भाष्यकृतोक्तार्थतयैव व्याख्यातम् ।

अन्तपाल त्रि० पु० अन्तं समीपदेशं द्वारं पालयति । द्वार-प्राचे । “सुद्युमन्तन्तपालेभ्यः श्रुत्वा लिखितमागतमिति” भा० शा० प० ।

अन्तर अव्य० अन्-अरन् तुङागमश्च । मध्ये, “अन्तःशाक्ता वह्निःशैवाः सभायां वैष्णवा मता” इति तन्त्रम् । “अन्त-विश्वानि भेषजा” ऋ० १,२३,२० “अप्सन्तरन्तमश्नु” इति ऋ० १,२३,१८, “न प्रसृष्टाणि गतान्यास्यान् दन्तान्तरधिष्ठितमिति” मनुः “प्रतिबलजलधेरन्तरौ-र्वायमाण” इति “अन्तर्ज्वालावलीदेति” च वेणी० । सर्वमध्यस्थे परमेश्वरे देहमध्यस्थे जीवे च अन्तःप्रज्ञः अन्तर्ज्योतिरित्यादि । चित्ते “अन्तर्गता सदनवर्द्धिश्चिन्ता-वली येत्युद्धटः “अन्तर्गतं प्राणभृतां हि वेदेति” रघुः । प्राप्ते, स्त्रोकारे च । अस्त्रं च मध्यार्थेऽव्ययीभावः । अन्तर्जलधि अन्तर्गृहमित्यत्यादि अव्य० ।

अन्तर न० अन्तं राति ददाति रा-क । अवकाशे, अवधौ, परिधानांशुके अन्तर्धाने, भेदे, परस्परवैलक्ष्यस्वरूपे विशेषे, तादर्थ्ये, छिद्रे, आत्मीये, विनार्थे, वह्निरथे, व्यवधाने, मध्ये, सहये च । आसन्ने त्रि० । “कृष्णायुज-चिदन्तरम्” ऋ० १,१०,८, अन्तरं कृष्ण आसन्नं कुक्” भा० “पायुरन्तरो निषङ्गाय” ऋ० १,३१,१३, “अन्तरः समीप-वर्त्तीति” भा० “न यत्परो नान्तर इति” ऋ० २,४१,८, “अन्तरः समीपवर्त्तीति” भा० निकटस्थे “यत्रोद्गीलो वो अन्तर इति” ऋ० १,८,१८, अन्तरः अन्निके वर्त्तमान इति भा० । अन्तरयति दूरीकरोति अन्तर-यिच्+अच् । अप-सारणे । अन्तर्गते त्रि० । “हृदो अस्त्रन्तरम्” ऋ० ७,१०,१,५ “अन्तरमन्तर्गतमिति” भा० । वृ० उप० अन्तर्यामित्राक्षये अन्तर्गते बह्व्यः प्रयुक्तः तच्च (१३०) पृष्ठे दृश्यम् । “यो अन्तरोमित्तमहो बहुष्यात्” ऋ० ६,५,३, अन्तरः

अभ्यन्तरवर्त्तीति भा० । “पुरोहितोऽन्तरोयासिदूत्यम्” ऋ० १,४४,१२, “अन्तरः देवयजनमध्ये वर्त्तमान” इति भा० । अवकाशे, “स्वर्णालस्तत्त्वान्तरमध्य-लभ्यम्” कुमा० । “तत्त्वान्तरे जम्बुरक्षु” कटाक्षैः” मावः । मध्ये, “दिलीपसूनुः स बृहद्भुजान्तरमिति” रघुः । “आवयोरन्तरे जाताः पर्वताः सरितो हुमा” इति रामा० । व्यवधाने गिरिर्वा व्यवधायकः । “महानद्यन्तरं यत्नं तद्देशान्तरमुच्यते वृ० मनुः । “निरन्तराभ्यन्तरवात-वृष्टिषु” कुमा० निरन्तरमव्यवधानम् इत्यर्थः । “एका-न्तरे आनुलोभ्यादिति” मनुः । भेदे “सैय विगि-नष्टि पुनःप्रधानपुरुषान्तरं सूक्ष्ममिति” सा० का० । “शरीरस्य गुणानाञ्च दूरमत्यन्तमन्तरमिति” कृत्तो० । “यदन्तरं सर्वप्रशैलराजयोर्दन्तरं वायसर्वनतैययो-रिति” रामा० । व्यसने । “प्रहरेदन्तरे रिपुम्” । वह्नियोगे “अन्तरे च पुरात् चाण्डालावासा” इति । उप-संव्याने (उत्तरीयवस्त्रे) अन्तरं परिदर्शाति । सट्ठे “स्थाने-ऽन्तरतम” इति पा० अन्तरशब्दस्य पुरीभिश्च एव विशेष्ये सर्वनामकार्यम् “सुमेधसामन्तरस्य” इति सि० कौ० १,५०,१० । पुर्यान्तु न, अन्तरायै नगर्थे । तत्रापि वह्नियोगे उपसंव्याने एव सर्वनामता । मयूरव्यंसादित्यात् नञादेयान्तरशब्दस्य स्वजातीयभिन्ने वृत्तिः शब्दस्वाभावात् “राजान्तरं राजसुतां निनार्येति” रघुः । अन्यो राजा मयू० “राजान्तरमिति” मल्लिना० “देशान्तरमन्ते पत्न्यो माध्वी तत्पादुकाद्वय-मिति” स्मृतिः “स्वमेव मूर्त्तान्तरमष्टमूर्त्तिरिति “अष्टौऽय-मर्थान्तरभाव्य एव” इति च कुमा० । अन्तरस्य भावः बाह्या० व्यञ् । आन्तर्यं साट्ठ्ये न० “यत्त्वानेकविध-मान्तर्यं तत् स्थानत आन्तर्यं बलीय” इति परि० सि० कौ० । अन्तरे भवः अण् आन्तरः तङ्गने त्रि० । “कथञ्च आन्तरो भाव इति” सा० द० । “अन्तःकरणमान्तर-मिति” वेदा० व्यवकलने (वियोजने) “कथ्याद् यथा स्थाननकमन्तरं वेति” लीला० ।

अन्तरग्नि पु० अन्तर्धर्त्ती अग्निः । जठरान्ते “दीप्मान्तरग्निः परिपुष्टकोष्ठ” इति “शास्त्रान्ति चायं क्षिरमन्तरग्नेरिति” “इच्छाभिघातभययोक्तृतेऽन्तरग्ने” इति च सुश्रुतम् । अग्नेर्मध्ये अव्य० । अग्निसम्ये अव्य० ।

अन्तरङ्ग पु० अन्तरं सहस्रमङ्गं यस्य । अत्यन्तप्रिये, “समीप-मोऽन्तरङ्गः प्रियो भवतीति” ऋ० उप० भा० । “चरमगिरि-कुरङ्गीश्वरकण्डूयनेन स्वपिति सुखमिदानीमन्तरङ्गः